

[Janne Normann]

tionen for hr. Galbraiths optagelse, også i brev til folketinget, har været, at han var af særlig værdi for vores nationale ære; det var ikke formuleret lige sådan, men det er det, der ligger i det. Det er da muligt, at han er det, men man kan jo ikke lave en lov om, at hr. Galbraith kan få indfødsret, hvis han garanterer for, at denne landskamp nu også bliver vundet.

Det vigtigste er, at der bliver dannet et uheldigt præcedens, nemlig det, at mennesker, som ikke behøver at have begået noget kriminelt, men som altså ikke bryder sig om – det gør hr. Galbraith – at få deres tidligere liv, deres ægteskabelige eller religiøse liv – måske fordi de har en anden kultur, end vi har – diskuteret i salen, at disse mennesker nu ikke mere kan søge indfødsret i tillid til, at man ikke kommer ud for den slags ydmygende behandling.

Wilhelm (VS):

Først til hr. Knud Lind: han kunne godt have sparet sig sine bemærkninger om, at VS tidligere har kritiseret fremskridtspartiet for fremgangsmåden, for vi har ikke sagt ét ondt ord om fremgangsmåden i denne sag. Vi mener, der er en helt afgørende forskel på at trække folk frem i offentligheden mod deres vilje, rulle op med gamle, afsluttede sager osv. og så de situationer, som denne her klart er et eksempel på, hvor de pågældende selv har ønsket at blive trukket frem i salen. Der er en helt afgørende forskel, og vi kunne ikke drømme om at bebrejde nogen af forslagsstillerne, at de har gjort det i dette tilfælde. Jeg vil oven i købet sige, at vi forbeholder os selv ret til at gøre tilsvarende i andre tilfælde, når folk er blevet standset fuldstændig vilkårligt i ministeriet og ikke engang er nået frem til indfødsretsudvalget og selv ønsker, at deres sag bliver prøvet i salen – naturligvis.

Til hr. Henrik Toft: vi har aldrig beklaget os over, at vi ikke sad i indfødsretsudvalget. Jeg gjorde en bemærkning i efteråret, og jeg har også gjort det ved tidligere lejligheder, om, at vi ikke sad der for at gøre opmærksom på, at der altså var informationer, vi ikke havde, og at det var grunden til, at jeg bad om dem her i salen. Men vi har aldrig beklaget os over det; det er vilkårene for et lille parti. Jeg ved ikke engang, men jeg ville

tro, at SF oven i købet har tilbudt os en post også i denne omgang, men der er altså grænser for, hvad en gruppe på 5 overhovedet kan nå at lave virkelig tilstrækkelig gedigent. Vi mener ikke, det er i indfødsretsudvalget, man bør sjakre med reglerne, men vi har netop interesseret os for, at reglerne bliver generelle, at det er en generel lempelse, der sker, og at afgørelserne i øvrigt finder sted i salen, så vi kun har haft brug for de rent faktuelle oplysninger, som man altid beredvilligt har givet os. Vi har været lidt senere informeret end andre, men andet har det ikke betydet.

Til sidst nogle ord om hr. Burgdorfs indlæg. Han var jo den eneste af ordførerne, der blev udfrikket om et svar på, om de faktisk betragter dette her som en murbrækker for generelle lempelser. Jeg går ud fra, at vi må tolke de andres tavshed sådan, at de er enige med hr. Burgdorf i, at dette ikke skal tolkes som en vilje til at lave generelle lempelser.

Jeg takker for svaret. Det håb, som SF udtrykker i betænkningen, er altså allerede beskæmmet. Skal der laves generelle lempelser med hensyn til indfødsretten, skal de laves lige præcis med de partier, som ikke er jeres medforslagsstillere til dette favoriseringsforslag. Det er vilkårene. Så kunne man sige, at det var godt og principielt rigtigt, om et parti, der ønsker generelle lempelser, alligevel altid kørte indfødsretssager frem efter sine egne kriterier; jeg har bare aldrig oplevet det før. Der er jo masser af sager, hvor folk ansøger efter at have været knap 5 år her i landet, og hvor vi aldrig nogen sinde har set et ændringsforslag fra SF om, at de pågældende i overensstemmelse med SFs almindelige liberaliseringsprincipper på dette område bør fremhæves i et positivt ændringsforslag, som man kan tage stilling til. Vi har aldrig set det før. Men så kommer altså dette ene, og tilbage står en vilkårlighed – eller rettere: ikke en ren vilkårlighed, men en for os at se direkte usmagelig favorisering af personer, der på en eller anden måde tilhører en elite.

Skal der laves generelle lempelser, er vi i dag blevet belært om, at de ikke skal laves med de partier, der i øvrigt er på dette ændringsforslag, men lige præcis med de andre tre partier, om muligt.

Arne Melchior (CD):